

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Markkinaoikeus (Finlandia)
w dniu 15 lutego 2022 r. – Lännen MCE Oy/Berky GmbH i Senwatec GmbH & Co. Kg.**

(Sprawa C-104/22)

(2022/C 171/24)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Markkinaoikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Lännen MCE Oy

Strona pozwana: Berky GmbH i Senwatec GmbH & Co. Kg

Pytania prejudycjalne

Przedsiębiorstwo A prowadzi działalność w państwie członkowskim X, w którym ma swoją siedzibę, i używało na stronie internetowej w reklamie lub jako słowo kluczowe oznaczenie identyczne z unijnym znakiem towarowym przedsiębiorstwa B.

- 1) Czy we wskazanym powyżej przypadku można przyjąć, że reklama jest skierowana do konsumentów lub przedsiębiorców w państwie członkowskim Y, w którym przedsiębiorstwo B ma siedzibę, a sąd właściwy w sprawach unijnych znaków towarowych w państwie Y ma jurysdykcję na podstawie art. 125 ust. 5 rozporządzenia w sprawie unijnego znaku towarowego⁽¹⁾ do rozpoznania powództwa o stwierdzenie naruszenia prawa do unijnego znaku towarowego, jeżeli w reklamie opublikowanej drogą elektroniczną lub w witrynie reklamodawcy podlinkowanej do tej reklamy geograficzny obszar dostaw towarów nie jest co najmniej wyraźnie określony lub żadne państwo członkowskie nie jest wyraźnie wyłączone z obszaru dostaw? Czy można przy tej okazji uwzględnić rodzaj towarów, do których odnosi się reklama, oraz okoliczność, że obszar rynku dla produktów przedsiębiorstwa A jest – jak się przyjmuje – ogólnościowy, a zatem obejmuje całe terytorium Unii Europejskiej, w tym państwo członkowskie Y?
- 2) Czy można przyjąć, że wyżej wymieniona reklama jest skierowana do konsumentów lub przedsiębiorców w państwie członkowskim Y, jeżeli reklama jest wyświetlana w witrynie internetowej wyszukiwarki operującej pod domeną krajową najwyższego poziomu państwa członkowskiego Y?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub drugie: Jakie inne okoliczności należy ewentualnie uwzględnić przy ustalaniu, czy reklama jest skierowana do konsumentów lub przedsiębiorców w państwie członkowskim Y?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 154, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Markkinaoikeus (Finlandia)
w dniu 17 lutego 2022 r. – Teva BV i Teva Finland Oy/Merck Sharp & Dohme Corp.**

(Sprawa C-119/22)

(2022/C 171/25)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Markkinaoikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Teva BV i Teva Finland Oy

Druga strona postępowania: Merck Sharp & Dohme Corp.

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakie kryteria należy stosować, aby zdecydować, czy produkt nie był uprzednio przedmiotem dodatkowego świadectwa ochronnego w rozumieniu art. 3 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 ⁽¹⁾ z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (rozporządzenia nr 469/2009)?
- 2) Czy należy przyjąć, że ocena spełnienia warunku, o którym mowa w art. 3 lit. c) rozporządzenia nr 469/2009 różni się od oceny spełnienia warunku, o którym mowa w art. 3 lit. a) tego rozporządzenia, a jeśli tak, to w jaki sposób?
- 3) Czy uwagi dotyczące wykładni art. 3 lit. a) rozporządzenia nr 469/2009 zawarte w wyrokach Trybunału C 121/17 ⁽²⁾ i C 650/17 ⁽³⁾ należy uznać za istotne dla oceny spełnienia warunku, o którym mowa w art. 3 lit. c) rozporządzenia nr 469/2009, a jeśli tak, to w jaki sposób? W tym względzie należy wskazać w szczególności na to, co zostało stwierdzone w tych wyrokach w odniesieniu do art. 3 lit. a) rozporządzenia nr 469/2009 w kwestii:

— zasadniczego znaczenia zastrzeżeń patentowych oraz

— oceny sprawy z punktu widzenia znawcy z danej dziedziny i na podstawie stanu techniki w dniu zgłoszenia lub w dacie pierwszeństwa patentu podstawowego.

- 4) Czy pojęcia „istota działalności wynalazczej”, „główny element wynalazczy” lub „przedmiot wynalazku” patentu podstawowego mają znaczenie dla wykładni art. 3 lit. c) rozporządzenia nr 469/2009, a jeśli jedno lub więcej z tych pojęć jest istotne, jak należy je rozumieć dla celów wykładni art. 3 lit. c) rozporządzenia nr 469/2009? Czy w odniesieniu do stosowania tych pojęć ma znaczenie, czy produkt składa się z pojedynczego składnika aktywnego (tzw. „produkt jednoskładnikowy”), czy też z kombinacji składników aktywnych (tzw. „produkt złożony”), a jeśli tak, to w jakim zakresie? Jak należy ocenić to ostatnie pytanie w przypadku, w którym patent podstawowy zawiera z jednej strony zastrzeżenie patentowe dotyczące produktu jednoskładnikowego, a z drugiej strony zastrzeżenie patentowe dotyczące produktu złożonego, przy czym to ostatnie zastrzeżenie patentowe dotyczy kombinacji składników aktywnych zawierającej składnik aktywny produktu jednoskładnikowego i dodatkowo jeden lub kilka składników aktywnych zgodnie z aktualnym stanem techniki?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 152, s. 1.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału z dnia 25 lipca 2018 r. (Teva UK Ltd i in./Gilead Sciences Inc., C-121/17, EU:C:2018:585).

⁽³⁾ Wyrok Trybunału z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Royalty Pharma Collection Trust/Deutsches Patent- und Markenamt, C-650/17, EU:C:2020:327).

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2021 r. w sprawie
T-158/19, Patrick Breyer/Europejska Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych, wniesione w dniu
25 lutego 2022 r. przez Patricka Breyera**

(Sprawa C-135/22 P)

(2022/C 171/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Patrick Breyer (przedstawiciel: J. Breyer, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi o

1. uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie T-158/19 Breyer/ REA i stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych (REA) z dnia 17 stycznia 2019 r. (ARES [2019] 266593) w całości; oraz